

PO STOPÁCH KAMENÍKŮ

11 – Pod kamenickou hospodou

LADŮV KRAJ

Život a práce kameníků

Nacházíte se ve vsi Žernovka, jejíž jméno, jak sám název města napovídá, je odvozeno ze slova „žernov“, nebo-li mlýnský kámen. Z dostupných pramenů víme, že se tu mlýnský kámen zhotovovaly již ve 13. století, kdy u blízkého potoka (pod hrází rybníku) bývala původní osada „Žernovnice“. Za ta léta mnohé vody uplynulo a mnoho rodů kamenických přišlo a odešlo, ale jedno zůstalo stále stejné. Tvrď byl a je chléb kameníků. František Sýkora popisuje v mukáčovské obecní kronice v roce 1972 kameníků takto:

„Život kameníků je tvrdý, práce velmi těžká. Lidé jsou však otužili. Skoro z každé rodiny byl někdo kameníkem a mnoha i celá rodina. V zimě i v létě pracují venku. V létě musejí snášet zář slunce i žár odrážející se od kamene. Jejich ruce jsou rozdrcené a tvrdé. Kamenitý prach však velmi nepříznivě působí na dýchací orgány. Mnozí z nich dostávají silikátu plíc. Přesto však dožívají se poměrně dlouhého věku i přes 70 let. Pracují v zimě zpravidla 7 hodin a v létě až 9 hodin denně. V lomech se často stává úraz při odstřelování kamene. Před vlnkou jezdili kameníci za lepším výdejem do Saska. I přes tento tvrdý život jsou kameníci rádi veselí, rádi při práci si prozpívají. Ovšem velmi osklívný zvyk je pití alkoholu.“

Zdroj: zdrojový materiál řečnického muzea v Žernovce, nazývaného „žernovkou“ zde používá charakteristický jehoždruhým ryzí označení zdrobnělém počítacím dílo. Dali podobnou název i stavebníkům na horní hranici.

Kamenická hospoda, po které je zastavení nazvane, nachází se kousek daleko na trase. Scházeli se v ní kameníci z mnoha nejen žernovských lomů. Nyní zbyly v okolí otevřený kamenolom již jen jeden – Novákův lom na Horce. Kamenickou práci dnes sice usnadňuje elektrické a pneumatické nářadí, ale každý kus kamene, který projde kameníkovou rukou je nutno zvednout a otročit. Skrápení ani odsávání všechnem

prach zlikvidovat nedokáže, takže tu v hospodě stále můžete potkat kameníky, kteří dojdou ten nápolýkaný prach spláchnout.

Dnes už si již nezapýrají některou z kamenických písniček, protože se postupně z lidského povědomí vytratily jako mnoho jiných národních zvyků, tak jako se vytratila některá dříve rozšířená řemesla (zastavení č. 4). Bylo by co zpívat, což dokládá sbírka kamenických písniček „Šutrácká halenka“ J. Traxlera a Z. Hanzla. Nebo úryvek písničky od K. Třešňáka ze Žernovky:

Kameníci z lesa jdou,
kameník je v lese,
každý kytku zelenou
za kloboukem nese.
Kamenická uniforma
ve světě je zndrmá,
kalhoty jsou razřízené
a košile žádná.

Novákův lom

Je to jeden z posledních kamenolomů, v němž se pracuje klasickým kamenickým způsobem. Lom těží nepletržitě od roku 1888, kdy Václav Novák – kameník z Vyžlovky koupil od záduši (správy cirkevního majetku) říčanský pozemek č. kat. 593, tehdy v obci Štíhlice.

Novákův lom na fotografii z roku 1909

Na tomto pozemku mu bylo povoleno provozovat kamenolom za podmínek zapsaných ve správě c. k. Okresního hejtmanství v Českém Brodě takto:

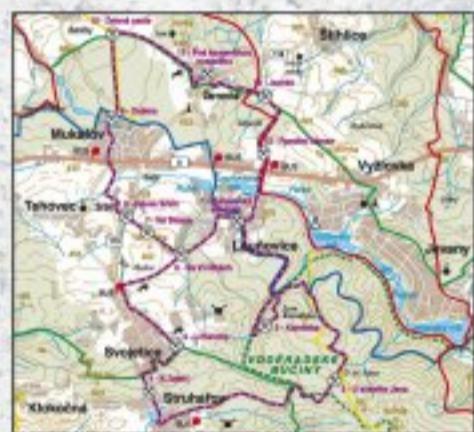
„Prachem ani dynamitem se zde neproječe. Skála se nesmí odkrýt a podkopávat, aby nemíči zasypání nebyl, nýbrž musí odkopávka se adekvátně stupňovitě. Lom nalézd se uprostřed parcely výše uvedené, lesu to patřícího záduši Říčanskému a je zhruba 50x60 m², měří asi 80 m do čtverce k ulici dobyvání kamene, žuly, najat. Lom nalézd se pod dřmem, jest to jdma, ve které se zulat kámen dobyvá. V jidlo ně stahují se promenité vody, které se včas vypumpovat musí. Při otevření lomu postaví sobě

zadatel malou kovárničku, ve které ale pauze zhlížka ku zprovozování žuly a kámy se brouši, jiné práce se nevykonává. Kovárnička smí se jen k účelu lomu a nesmí se v ní nemocivo provozovat po živnostensku.“

Lom je tedy typu jámového, v současné době (2011) má rozlohu přes 14 000 m² a jáma dosahuje až 35 metrů hloubky.

Na karte vidíte rozlohu nově založených lomů. Dleží se dlebožitým místem že neplatí zasypání v okolních lesoch.

Chůze a jízda po lesních cestách je na vlastní nebezpečí uživatele komunikaci, povrchoviny zahrnuje objektivní riziko i stan a považovanou je povinnost užívateli lesních cest - V části trasy vedené po lesních cestách méně od dálniny celoročně sítostnost a schodnost.

- V části trasy vedené po lesních cestách může být méně úpravou dočasně zakázán vstup; chůze a jízda je v tom případě zakázána.

☐ zakáz omláž.	☐ zakáz jízdy do posouš.
☐ zakáz znečištění	☐ zakáz rušení zvuku
☐ zakáz táborení	☐ zakáz sběra rostlin
☐ zakáz vstupu mimo trasu	

Zde si můžete porovnat, jak je kamenický rozmír roků lety 1920 (vlevo) a 1960 (vpravo). Na fotografii je osazena rota Novákova lomu v Horce.

Partnery projektu

Obec Louhovice

Obec Mukálov

Obec Struhařov

Obec Svojetice

Mukářou-sko

Mukáčovsko, občanské sdružení pro Mukálov, Srbín a Žernovku

Tento projekt s názvem „Po stopách kameníků“ je spolufinancován Evropskou unií z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova v rámci osy IV. LEADER Programu rozvoje venkova ČR.

Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova. Evropa investuje do venkovských oblastí.

